

DEBRECZENI SZEMLE

IRODALMI, SZÍNHÁZI, ZENEI ÉS KÉPZŐMŰVÉSZETI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 12 korona.
Fél évre 6 „
Negyed évre 3 „
Videki előfizetők bélyegköltsége egész évre 2 K.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

SZATHMÁRY ZOLTÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Piac-u. 71. szám.
(Schwartz-ház) II. emelet, feljárt 1. fölépcsőn.

Hirdetések feladhatók a városi nyomdában Dózsa
György lap-műtőre kezeihez is.

Színházunk jövője.

— Befejező közlemény. —

Nem habozom kijelenteni, hogy a színház bérbeadását *végzetes lépésnek* tartom a debreczeni színészet fejlődésére. Előbb kifejtett okaimon kívül *gazdasági szempontokból*, melyek első sorban kell, hogy számba jöjjenek, amikor a mai viszonyok javítását tűzzük célul magunknak. Sok pénzbe kerül egy elsőrangú színtársulat szervezése, a modern színpadi technika is újabb és újabb eszközeit találja fel a dekoratív hatásoknak. Ma már *plasztikus díszletekkel*, repülő *balettel* és az *iparművészeti termékek* költséges utánzatával dolgozhatunk, ha van rá fantáziánk és — *pénzünk*. A költői alkotások védelmére is magasabb *jogdíjakat*, előadási *tantiémekeket* követel a színházi és irodalmi ügynökség. A ruhák *korhűek* és *stíluszerűek* kell, hogy legyenek. A színpad dekoratív hatásának előmozdítására valóságos *műhelyeket* kell fenntartani: gépészek, szabók, díszítők légioi mozognak a próbákön, felvonás közökben, amelyek eltartása igen számottevő összegre rőható. Akármilyen összeget fizet is az igazgató, ezektől a *munkásoktól kell elvonnia*, akik testtel-lelékkel rabjai a színpadnak, akik a maguk izmát, agyát adják az író zsenijéhez, hogy mentől tökéletesebb, hangulatosabb, színesebb legyen az a kép, amelyet mi a nézőtérrel a színpaddal szemben magunknak követelünk.

Lehet-e, szabad-e egy ilyen csecsemő kulturájú, de milliókkal gazdag városnak *elvonni* ezektől a színpadi munkásoktól az őket joggal illető garasokat, *kizsorsózni* izmaikat, kiszolgáltatni *agyvelejükkel* egy spekuláns színigazgatónak, akivel ha igazságosan és józanul lépünk fel, nem követelhetjük, hogy a maga munkája és áldozatkészsége mellett még *rá is fizessen* az igyekezetére. Ilyen szűkkeblőség nem illik sem egy ilyen hatalmas város közönségéhez, sem annak vezetőségéhez.

Uraim! Tekintetes Tanács és Bizottság! A *spórolás politikáját ne a kultúra terén gyakorolják Önök*. Van arra ennek a több millió költségvetéssel dolgozó városnak egyéb alkalma is. Én nem beszélek arról, hogy egy-egy vasuti vállalat, mely sem írókat, sem művészi termékeket nem produkál, ellenben *dus osztalékot* fizet, mégis több ezer korona szubvenciót rak zsebre évenként. Azt sem hányom a szemükre, hogy millió számra adják a téglát *dalos egyesületeknek* és *felekezeti iskoláknak*, amelyek állami gondozással is felépülnének. De azt mégsem tartom izléses és erkölcsös felfogásnak, hogy *az új színház tégláit a színészekkel és a színpadi munkásokkal akarják megfizettetni*.

Tekintetes Színügyi Bizottság! Ez helytelen kulturpolitika. Nem méltó a debreczeni színház százados múltjához, Debreczen város közismert színészskultúrához, ahol akkor is *busásan dotált*, megelégedett színészgeneráció növekedett naggyá, erőssé, amikor még szerte e hazában csak rongyos bohém volt a

színész s a koszt, kvártély és teljes ellátás csak pár pengő, meg *néhány garasba került*.

Elismerem, hogy ma a debreczeni színigazgató helyzete anyagilag az *egész országban*. Azt is tudom, hogy a mostani színigazgató, sőt elődjei is szép *anyagi sikereket* tudnak felmutatni: de hová jutott mindezek után a debreczeni színészet, mely ma csupán *kassza-sikerekre* dolgozik és *sem elsőrangú művészeket* nem foglalkoztat, *sem olyan előadásokat* nem produkál, *amilyen a mai kivételes helyzetében Debreczen városát megilleti*.

Nem a *színészet* kell bérrel adóztatni, de a *színigazgatót* szerződésileg kötelezni, hogy jól fizetett előkelő társulatot tartson, *ruhákat, díszleteket* állítson a színpadra, *rendezőit* tartson, aki az írókat megértse, a színészeket instruálni tudja, *maga és titkárja* pedig ne elismert színész, de elsősorban irodalmi és színházi *szakértő* legyen, aki a *darabok* értékét, a *színészek* becsét, kvalitását megértse és méltatni tudja.

Akkor a város a *maga költségén* is felépítheti az új színházat. Nem lesz szüksége *színészagyvelőre és díszlet cafatokra!*... Ebben látom én kicsucsosodni színházunk jövőjét!

Theatrísta.

DAL.

A Debreczeni Szemle számára írta: Juhász Gyula.

Már ezután játszom
Virággal és éggel,
Játszom az utolsó
Csókkal, reménységgel.

*

Játszom a jövővel
És a szerelemmel,
Az én eltört, árva,
Kicsi életemmel.

*

Játszom a szavakkal,
Leányszívvvel, bállal,
Fehér szemfedővel,
Fekete halállal.

Karácsonyesti történet.

A Debreczeni Szemle számára írta Czipott Györgyné.

Hideg téli reggel. A köd csak igen lassan, a legnagyobb lustasággal emelkedik fölfelé, a látóhatár tiszta, havas képét nem zavarja semmi... Minden egyforma fehér: a magas hegyek, a sik pusztá, szegények, gazdagok házatája mind vastag hólepellet vannak borítva.

...Csöndesen nyílnak meg a falu házacskaínak ajtai, fényes világosság ömlik ki a sikos utra az udva-

rokból... Öregek, ifjak, gyermekek sietnek ki lámpásaikkal kezökben a ragyogóan megvilágított templom felé. Rórátera szólnak a harangok, oda siet a falu apraja, nagya.

Utolsó sóhajtása is elhangzik az orgonának, kiürülnek a padok, oltogatja a sekrestyés a gyertyákat s mikor az utolsó is elalszik, nincs többé egy hívő sem a templomban, maga a sekrestyés zárja be nagy ünnepélyesen a templom ajtaját.

Az utcán törődött, öreg anyókák, könnyezni kezdő szemmel néznek vissza a templom felé és rebegek halkán, félve, kételkedően: ki tudja, mi lesz jövőre? Élünk-e még?... Aztán indulnak hazafele a reménynek egy szikrájával szívökben... A mosolygó, fiatal leányok bizalommal hagyják el az Istenházát. Minden nap itt voltunk a hajnali szent misén, vajjon meghallották-e ott a magasban könyörgésünket? Ha föllebben az ujesztendő fátyla, feltűnik-e alatta a mi boldogságunk vagy várhatunk újabb új évre?...

...Egész világos lett már, a nap is keresztül törte magát a sűrű ködön és szórja szívesen látott sugarait áldásosan mindenfelé.

Kinek a szívében ne volna öröm, hisz karácsony estéje közeledik. A szeretet ünnepét minden palotában, minden kunyhóban egyaránt ünneplik.

A falu közepén fekvő urilakban is lázas sietséggel folyik a munka.

Cselényi János földbirtokos kuriájában, a nagy ebédlőben két fiatal leány disziti a karácsonyfát. Mosolygó arcuk éles ellentétben áll a terem szigorú, hideg, szinte komor berendezésével, sötét fatáblás falaival.

Cselényi Ida és Ella, a ház két nyíló virága, várva-várja a szeretet ünnepét. Szó nélkül végzik munkájokat, csak az idősebb, a barna Ida, tekint időnként az ablak felé, de szeme még azon túl odafigyel a havas országuatra, mintha álma megvalósulását onnan az országot felől remélné.

— Ella! Mit gondolsz, eljön-e estére Sándor?

Testvére még nem is jósolhatta meg, jön-e vagy nem jön, mikor már ott repült el a csörgős szán az ablak alatt s délceg huszártiszt köszönt az ablakhoz szaladó leányoknak.

— Megjött, megjött, megjött! — táncoltak ujjongva a leányok, midőn hirtelen s teljesen halkán megnyílt a szomszéd szoba ajtaja s pipával a szájában lép be egy mogorva arcú öreg ur és bariton hangon odakiált: „Ki jött meg?”

— Megjött, megjött a szent karácsonyest! — felelte a két leány s azzal kiszaladtak, azt mondván, hogy mennek segíteni a mamának, mert neki szegénynek még igen sok a dolga.

Az öreg ur, kiről azonnal gyanítani lehet, hogy a nagyapó, házisapkával takart fejét megrázogatja, s csak annyit dünnyög, hogy: „Hm! hm...” Aztán megfordul és amint befelé lépett a másik szobába, elkezd monologizálni: „Csak nem a Széplaky fia jött meg, a kujon?... Meg nem bocsátom neki, hogy tavaly a sakkbán háromszor elfogta a királynémat és még mosolygott hozzá, mintha csak olyan könnyedén vert volna le. De hiszen, kis öcsém, ott voltam én a piskii hidnál is!”

Az öreg ur arca piros lett, mint a pipacs.

Amint a két leány a tornácra ért, hogy anyjukat fölkeressék, Ida dorgálva szólt hugához:

— Te már úgy álltál és úgy néztél nagyapóra, hogy szinte féltem, hogy elárulod, miért álltunk az ablaknál. Hisz tudod, mennyire mérges volt tavaly, mikor belebukott a sakk-parthieba. No de Sándor is több kímélettel lehetett volna.

— Már az igaz, hanem majd megbékitem én az öreget az ifjuval, csak bízd reám.

...Aztán tovább diszitették a fenyőfa még eddig kopaszon álló ágait, és csak úgy szaporodott rajta a kincs, hogy szinte görnyedt az édes tehertől.

A nagyteremtől balra, a kis sarokszobában a mama meg a papa üldögélnek s csilitják a többi gyermeket, kik szinte legyőzhetetlen kíváncsisággal várják, mikor nyílik meg a titkos ajtó, hol az ég angyala végzi szent kötelességét. A papa, meg a mama is észrevették a csengős szánt, látták megérkezni a szomszéd birtokos fiát, ki már mult év óta kerüli házukat, mióta a nagyapó királynéját olyan ügyesen elcsipte a sakktáblán.

— Nagyön komolyan vette a főhadnagy az öreg fellobbanását, pedig ha belépne, az öreg hocsátana meg a legszívesebben. Ez az Ida pedig igazán nem tréfál, úgy sáppad, halványodik, mintha krétával tartanók. Egy elfogott királyné miatt nem engedem, hogy a leányom elpusztuljon! Száz királynéért sem!

A két legkisebb gyerek: a kis Zoltán, meg Annuska ölelgetik, csókolgatják anyjukat, apjukat és folyton kérdezősködnék: hol van már az angyal? S hamar megérkezik-e?

— Zoltán, Annuska! Venes vite, édes apának és chére mamának, moszt ninc idő!... — szólt a kis francia homme... A bon ange csak gyertygyújtáskor érkezik...

...A falu másik végén, Széplakyéknál is nagy az öröm. Haza jött ünnepelni az egyetlen fiu. Apja, anyja száz kérdéssel ostromolják, úgy, hogy alig felelhet.

— Igaz, Sándor fiam, ma este Cselényiekhez megyünk! — szólt egyszerre az apa, meg az anya is.

— Oda nem megyek! — adta meg a gyors feleletet Sándor.

— De bizony eljössz! — toppant be a másik szobából Ella s oly komikusan szigorú tekintettel nézett a vitéz huszártisztre, hogy a tigrisből egyszerre bárány lett. — Elakarja rontani a szent estét?... Nagyapára aprehendál? Majd meglátja, milyen jó ember a nagyapó, csak jöjjön el.

— No, maga kedvéért, kis tündér, elmegyek! — kiáltotta a huszár és sarkantyuit összetűve, kezét szoritott a bátor kis leánnyal.

— Az én kedvemért?... Így is jó!

Az idő repül, ha éveknél hívják is, hát még a percek mennyire repülnek... Beesteledett, alkony borult az egész vidékre... Itt is, ott is megcsendül az ablak alatt az egyszerű dal, mellyel a falusi gyermekek köszöntik a ház lakóit. Fényes csillaggal kezeikben, utcahosszat éneklik: „Mennyből az angyal, leszállt hozzátok, pásztorok, pásztorok”...

Cselényiéknél is feltáru az ebédlő szárnyas ajtaja s a türelmetlenül várakozó gyermekek előtt feltűnik a ragyogó karácsonyfa...

Mindenki megkapja a maga ajándékát; örül mindenki, csak Ida szemében nem az öröm könnye csillog. A karácsonyfa viaszgyertyái egészen leégtek s ő még sincs itt... Ella rosszul tette, hogy beleártotta magát a dologba... Miért? Ha nem szeréfi, miért megalázkodni?

Pedig a karácsonyfa alatt egy kis levélke hevert Széplaky Sándor címére. A nagyapó tette oda.

— Hiába tette! Nem veszi azt el onnan senki!

— Hát az a fráter, azt hiszed, nem jön el erre a postafiókra, hogy átvegye levelét? Nem hinném! — Ott voltam én a piskii hidnál is...

Egyszerre fölpatlant az ajtó és belépett Ella Sándorral.

Ella odalépett nővéréhez e szavakkal:

— Elhoztam, itt van!

S mint ki jól végezte dolgát, eltűnt, hogy maga is utána nézzen ajándékainak.

Sándor és Ida egyedül maradtak.

— Restellem, hogy Ella...

— Ő hozott, az igaz... de azért magam is eljöttem volna. Az öreg ur kissé lehordott tavaly, neheztellem, de a jégkérget olvasztani kezdte az én forró szeretetem. Tiszti szavamra mondom, hogy egy éve nem láttam, de egy percre se feledtem.

Ida hálásan tekintett föl, s csak annyit mondott: „Elhiszem!” és kezeit nyújtotta: melyet a huszártiszt megcsókolt hosszan, tele tüzzel.

— De ni-ni, magának levele van nagyapától... Fogja, olvassa...

A tiszt felbontotta a levelet.

„Kedves Sándor öcsém! Tudom, szereted az unokámat. Ő is téged. Áldásomat adom reátok, csak azt engedd meg, hogy a kauciót én tegyem le. A nagyapó.”

Örömtől ragyogó szemekkel fordul meg Sándor, de Ida már, kezeit égő arcára szorítva, elfulott.

A vacsoránál fölkel a főtisztelendő plébános ur és így szól: „En poharamat emelem a nagyapára, ki oly szépen összehozta a szerető párt!”

Felhangzott az éljen és az öreg urnak a szeméből könnycsepp hullott alá: „Hejh, a piski hidnál nem sirtam!”

— Régen volt az, már sirhat egy kissé nagyapó is, — kiáltott közbe Ella.

Aztán éltették a fiatal párt, a szülőkét, és a főtisztelendő urat is.

...Éjfélre jár az idő, misére hívnak a harangok, oda siel az egész háznép.

Ida hálás szívvel imádkozik az ég Urához, térdén állva köszönve meg jószágát.

...Az éjjeli mécs halvány fénye mellett halkan cseveg a két testvér, óra óra után repül és még mindig annyi mondani valójuk van.

— Ella! Nagyon, de nagyon boldog vagyok! Legyen neked is ilyen karácsonyestéd! Ez az igazi szeretet ünnepe, mikor az ember szíve így tele van szeretettel, szerelemmel!...

(„Az első hó is leesett. És eszünkbe jutottak ismételt azok a csodás szép történetek, amelyeket ilyenkor annyszor hallottunk elmesélni szép leányokról, akiknek szintén ilyen szűzfehér volt a lelkük és akiknek a hófehér testét belegázolta az élet a sárba, mint mi cselekedjük az első szép fehér hóval, amely sár, lucok lesz. Olyik öregnek pedig eszébe jut az az idő, mikor az az egykori első hó mintha nem is olyan lett volna, mint ez a mostani, hanem olyannak tűnt fel, mintha valami sok-sok fehér labdarózsa, jázminvirág hulló szirmait szórta volna valami láthatatlan kéz a levegőbe. Mások a tél örömeire gondoltak, csörgős szánok iramlására; jobbra olyanok, akik Pálma gummisarkot hordanak a cipőjük sarkán,

akik azt hiszik, hogy a lyukas csizmákba éppen úgy nem folyik be a hóvíz, mint az 5 koronás kalucsnikba. És eszükbe jutott a Petőfi összes költeményeihez rajzolt Jankó illusztráció: a boglya-kemencék a havas tájak... És sok mindenek mindenki eszébe jutottak... Az első hó pedig azóta elkezdett olvadni s olvadt lucsokká, sárrá. Mert ebben a csunya prózai világban mindig sáros prózára olvad a szűzfehér poézis. Mert az emberek jönnek, mennek dolgaik után s ami történetesen a lábuk alá kerül, azt összetaposák...

*

— A városatya-választások is lezajlottak. Sok szó esett a közérdekről, önzetlenségről, korrupcióról, érdektelenségről s az emberek titkosan szavaztak. De azért mindenki odaszavazott, ahova — az érdeke kívánta, azzal a céldulával, amelyet az önzetlen kortes nyomott a markába. És akinek az érdeke nem kívánta, — hej, de szép számmal voltak ilyen anyagilag, erkölcsileg függetlenek, — aki csak a közérdeket képviselhette a szavazásnál, az azután — nem szavazott.

*

+ A komédia vége sokszor szomorú a színházban is. Van olyan komikus is, akinek a komikumára sirni szeretnénk — a bosszuságtól. Most az egyszer azonban átvitt értelemben használjuk a *finita la commedia*-t. Egy kedves, nagyon melegsívű bohém ember bucsuzott el a debreceni közönségtől, a debreceni színház festett, vászon-birodalmától. És minden egyebektől véglegesen és örökre. Fájdalmas lehetett a bohém kollegáknak ez a drámai bucsuzó, éppen olyan fájdalmas, mint az a bucsu, amellyel az elhunyt színészember annak idején bucsut vett a művészi álmaitól, színpadi sikerek délibábos, szívvárványos ábrándjaitól. Szegény Láng Lajos, ki tudja milyen ambíciók közt lépett arra a színpadra, amelyen az ő sikerei csak a színpad mögötti terrenumra szorítkoztak. Izzó lelkesedések honorálták a sikereket, amelyekben látatlanul nekis is része volt, amelyekhez az ő körültekintő, apai szeretettel ügyelő gondossága is hozzájárult. És neki nem adatott meg a sorstól a gyönyörűség, hogy megfüröszse verejtékes homlokát a dicsőségben. Neki nem szólt taps, nem hullt babér. És meghalt, miután már évekkel ezelőtt elhunyt lelkében sok hazug ábránd, álom, illúzió. Hogy a művészet felkent papnője nem akarta a színpadra beereszteni a nagyon becsületes kis embert, azon nem csodálkozunk, de hogy, — mint halljuk, — a lelki papja nem akarta az ő szent vallásának szertartásával eltemetni: azon már igen. Hiszen ott háromszor tíz arasznyira már igazán mindannyian egyformák vagyunk. Láng Lajosok, Ujházy Edék és Vilmos császárok egyaránt.

*

Ez a háború már igazán jobb lenne, ha kitörne, mert ebben a nagy bizonytalanságban mi rajtunk tör ki a hideglelés. Bizanc végnapjai sem lehettek olyan gyászosak, mint a mi karácsony előtti napjaink, s a honfoglalás idejében, az előttünk a mostani Magyarországon lakott népek cserekereskedése sem lehetett olyan kétségbejítő, mint a debreczeni kereskedők s iparosok karácsonyi üzletforgalma. Nemcsak a Löfkovics Arthur, Halász Izidor és társai üzleti forgalmáról szólok, ahol mintha a fehér gyémánt nem lenne értékesebb a feketénél, amelyben meg a szénkereskedők szűkölködnek, hanem a mindennap szükséges cikkekben való forgalomról, amely szinte elképzelhetetlen szűk korlátok közé szorult. Kalandosabbnál

kalandosabb hírek kelnek szárnyra s most bezzeg hiányoznak a sokat ócsárolt s ez idő szerint sok dologban mélyen hallgató ujságok. A lefelé agyonmagasztalt gróf *Tisza* István ajkáról a legvadabb honkanász is úgy várja a hírt a háborúról, mintha sohasem tört volna borsot a „*hazafiak*“ orra alá s a főispánverő Herczegh János is nagyban fülelt a *Töröbéli* főpincér előadására, arról lévén szó, hogy mit is mondott *Tisza*... Hát nem sokkal mondott többet, mint a debreczeni politikai kiválóság, a republikáns dr. Király Péter; ugyanis, hogy ha jön a háboru, hát itt lesz. De a közönség nem is úgy viselkedik, mintha jönne, hanem, mintha már itt is volna.

*

Pompás képtárlat tekinthető meg, — vásárlási kényszer nélkül, — a Piac-utca 52. szám alatt, a volt Varga és Vass-féle üzlethelyiségben, a megyeháza mellett. A legkiválóbb fővárosi festőművészek mesteralkotásaiból van összeállítva az a több százra menő művészi kollekció, mely méltán szolgál rá a közönség érdeklődésére. — A Kereskedelmi Csarnok és a Kaszinó terneiben kiállított művészi képekhez, több mint 100 darab újabb kép érkezett tegnap s ezek is díjtalan belépés mellett megtekinthetők. Mondanunk sem kell, hogy a képek nagyon méltányos művész-árban meg is szerezhetők; már pedig művészlelkű, művelt emberek előtt semmi sem kedvesebb ajándék így karácsony és újév tájékán, mint egy szép festmény.

*

Jogász theaest táncceal.

(Dec. 12. Royal.)

A jogász szoare pompásan sikerült a héten s magán felül nult a műkedvelés színvonalát az a műsor, amelynek összeállításában, rendezésében ráismertünk a *Bérczi* Ernő körültekintő figyelmeségére. *Liszt* Nándi valóban meglepett nagy művészi halandóságával. Sok kész színésznő megirigyelhetné talentumát. Nagy sikere volt *Tüdös Kátnak* is, aki *Kovássy Miklóssal* pompásan adott elő egy dialógot. Ugy előadó, mint tervező s rendező, a jogászok agilis vezére, *Fráter Sándor*, nagyon érdemes az elismerésre.

Jelen voltak:

Urasszonyok: Berger Mórné, Baróthy Béláné, Barkóczy Ferencné, özv. Bay Gáborné, özv. Balogh Sándorné, Csanak Jánosné, Csath Kálmánné, Dicsőfi Józsefné, Fráter Erzsébet, Gyomláiné, Géresi Kálmánné, dr. Irinyi Istvánné, dr. Keszérő Lajosné, Kulin Imréné, Koszorus Ferencné, Komlóssy Dezsőné, Kolbenhayer Kálmánné, Liszt Nándorné, Márk Endréne, Mayer Béláné, özv. dr. Nagy Lászlóné, dr. Ozory Istvánné, Rickl Antalné, Solymossy Istvánné, özv. Tóth Béláné, Tüdös Kálmánné, özv. Tamássyné, Tikos Imréné, Papp Lajosné, Uhlarik Béláné.

Urleányok: Baróthy Picurka, Balogh Gizi (Zilah), Barkóczy Magda, Bay Gabi, Balogh Ili, Csanak Mancsi, Csath Mancsi, Glósz Böske, György Etuka, Géresi Böske, Irinyi Ili, Koszorus Ilonka, Jablonczay Piri, Dicsőfi Maci, Kulin Ica, Kulin Zsóka, Komlóssy Margit, Kolbenhayer Margit, Liszt Nandin, Madarász Alice, Ozory Anna, Papp Aduci, Ráthonyi Cella, Rickl Juci, Solymossy Paula (Nagykároly), Tikos Tutu, Tikos Magda, Szalay Márta, Szalay Gizi, Tamássy Rózsika, Tóth Erzsók, Tüdös Kata, Uhlarik Luci.

*

— *Ha nő vagy férfi* olcsón akar öltözködni: szöveget Fischer Adolf és fia (Piac-u. 61.) czégnél szerezze be.

— *Löbl Gyula és Társa* látszerész és fényképészeti szaküzlete Piac-u. 63. szám. Telefon szám 869.

Zanderezés Svéd gymnastika gyenge testalkatnak fejlesztésére. Orvosi massage. Forró lég. Villamozás. Dr. Szász Adolf debreczeni Zander-intézeté Piac-u. 59 sz. Földszint, (Telefon 389 szám.)

A Halmágyi cégről.

(Husz éves nőruha-kereskedés.)

Debreczen messze századokon keresztül híres volt iparáról és kereskedelméről. Magyaros szellemenben vezetett kereskedelme valódi patricius kereskedő családokat nevelt e városnak; köztiszteletet, becsülést szerezve annak a foglalkozásnak, melyet debreczeni felfogás mindig kellőképen tudott értékelni. A sok századokon keresztül alakult cégek azután vezető szerepet játszottak ennek a városnak munkás életében, művelt kereskedőink, iparosaink pedig a társadalmi életben.

Több mint két évtizeddel a derék, szolid és megbízható alapokon álló debreczeni kereskedelem egy új céggel gyarapodott, mely *Heimann és Halmágyi* cégjegyzés alatt indította meg nőruha-árúkbán való forgalmát.

Nem hangos reklámmal, nem szemfényvesztésekkel apellált a hölgyközönség pártfogására, hanem a magyar kereskedelem tisztos, komoly eszközeivel. Husz éve annak, hogy elébb kisebb keretek között, de mindenkor megbízható árúkkal, előzékeny kiszolgálással kiterjedt vevőközönséget biztosított magának az a cég, mely ma már kibővítetten, nagyobb arányok közt, de mindig a régi tisztos, biztos alapokon járul hozzá a mi hölgyközönségünk toalettszükségleteinek beszerzéséhez.

Ma már Halmágyi Sámuel neve, az ő körültekintő vezetése alatt áll ez a női konfekciós üzlet, mely vezető szerepet játszik a maga nevében a debreczeni piacon, minden tekintetben alkalmazkodva az egyre nagyvárosiasabbá alakuló Debreczen modern haladásához. Most karácsony előtt, az ajándékozások korszakában biztatólag, hívogatólag intenek felénk úgy a Piac-utca 49., mint a Piac-utca 32. szám alatt levő fő- és melléküzletek kirakatai. Egymással szemben áll az üzlet s ami nincs talán az egyikben, megtalálható a másikban. Most különösen gazdag a két üzlet raktára. Igazán nehéz elgondolni olyan női ruha-cikket, ami a Halmágyi Sámuel üzleteiben fel nem található.

Kész angol kelmékből való kosztümjei, melyeket az üzlet varrodája mesés gyorsasággal alakít rá minden termetre, szinte páratlanok. Minőségükhöz mindenben méltó szabásnak. A legújabb divat kizárólagos modelljeit kaphatják itt a hölgyek, Seal Plüsch kabátjai, estélyi köpenyei, Persianer és Szilskin újdonságai, pompás bundái, utóbbiak a szőrmék legkiválóbb különlegességeig igazán látványosságzámba mennek. Ugyancsak nincs olyan szőrmekülönlegesség, a legolcsóbbtól a legértékesebbig, amelyek karmantyukban, boákban föl ne volnának találhatóak. A Szedlák-ház fióközlete selyem- és

csipke blouzokban, pongyolákban, különböző sálakban, belépő-kendőkben igazán ritkítják párjukat. Nyest, Persianer, Muffon, Thyber stb. garnitúrák szinte fölös számmal állanak rakláron.

A feltűnő reklámokat kerülő üzletel, mely kifogástalan áruival nemcsak versenyt fejt ki, nem akarja senki sem jubilálni a husz éves évforduló alkalmával, nekünk azonban teljes önzetlenséggel, jól esik megemlékezni a becsületes, tisztességes munka husz éves határvénél megemlékezni róla s a hölgyközönség figyelmébe ajánlani Halmágyi Sámuel üzleteit.

SZINHÁZ.

A farkas.

Molnár Ferenc színpadi játékát nálam sokkalta avatottabb toll méltatta úgy irodalmi, mint színpadi értékeség szempontjából e lap hasábjain az előadást megelőzőleg. Mire e sorok napvilágot látnak, a bécsi burgszínház kritikusai fognak azzal foglalkozni. Amint ma egy hete mondtunk a darabról, abból sem elvenni, sem ahhoz hozzáadni valónk nincsen. Egy-szerűen konstatáljuk, hogy különösen általános művészi halás tekintetében még a legnépszerűbb Molnár-darabnál, az *Ördög*-nél is kiválóbb színpadi alkotás.

Természetesen minél artisztikusabb, elmélyültebb valamely színpadi munka, minél csipkeszerűen finomabbak annak jelenetei, annál nehezebb feladatok elé állítja az alakító-művészt. Őszintén szólva, a debreceni színház rendelkezésére álló eszközeit, a társulat intellektualis-szintjét számba véve is, sok kétkedéssel néztünk az előadás elé, nem sok jót remélve attól, mely még egy sorozatos előadásokhoz alkalmas színháznál is sok és nehéz munkát igényel, nem egy repertoire-színháznál, különösen a vidéken, ahol még be sem fejezték az egyik darab előkészítését s már a kifáradt színészek nyakába szakad a másik darab gondja, fáradsága.

Nem tudom hány próbára állott a közönség elé Zilahy vígjátéki személyzete *A farkas*-sal (nem a *Farkas*-sal, mint a színlap jelzi a darab témáját képező elvont fogalmat), de valóban meglepett bennünket ez az előadás. Nem mintha nem lett volna abban kifogásolni való, mintha az összejátszás zökkenés nélküli lett volna s kifogástalan a színpadi beállítás, rendezés. Bizony sok illúziót keltő volt egyikben is, másokban is, de a művelt lelkiéletű közönségnek mindig számolnia kell az u. n. adott körülményekkel s azzal, hogy 80 és néhány krajcárért ül az első sorban s hogy a páholybérlet a fővárosi színházakhoz éppen-hogy karzati ülőhelyet kápná az ő egymagára eső belépési összegért.

És ezek tekintetbe vételével Zilahy Gyula nagyon érdemes, művészi munkát produkált kis gárdájával. A művészet igaz szeretete kell ahhoz, hogy ezt őszintén beismerje az, aki tud önállóan gondolkodni.

Az előadás igazi tónusát Halassy Mariska adta meg, az ő szellemi előkelőségében őszintén igaz ismerője akadt a szerző minden gondolatának. Szinte csodálkoztunk intellektuális kiválóságain, amelyeket mindenkor elismertünk ugyan, de amelyek színpadi kivitelben így teljes értékében még nem érvényesültek, mint *A farkas* bemutatóján. Az illúziók világában lélekző második felvonásban igazán frappirozott tökéletességével minden művészetértőt. Letompított színei az árnyalásoknak sokféleségével, finom megérzései, meglátásai, értelmezései sokáig fognak bennünket

ráemlékeztetni, mint az igazi művészi munka hivatali képviselőjére.

Ilyen művészi mértékkel mérve a többi szereplők messze mögötte maradtak. De becsületes, értékes munkát végezett azért Lajthay Károly, különösen az első felvonásban volt Halassy méltó partnere. *Pethő* Pál sikere egy fiatal, tehetséges színész biztató reménységeit van hivatva táplálni. Egyes jelenetei különösen jól sikerültek s organuma idegenszerű csendülését helyes érzéssel zabolázta meg.

Hogy mennyire nem lehet a színpadon semmire előre építeni, a Halassy S. Etel alakítása igazolta. Ebben a művészasszonyban a legjobban biztunk s talán ezért esett nagyon rosszul a csalódás. Azt hittük, az ő nyilvánvalóan tapasztalt művészi érzéke nem fog semmi operettszerűséget, burleszkebb allűröket megtűrni a darab kegyelmes asszonyában. És mégis rátévedt olykor-olykor.

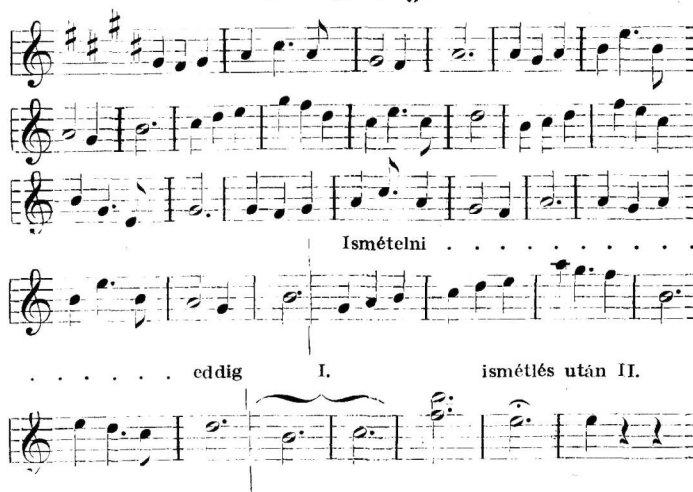
A többi kis szereplők csak hozzájárultak a darab nagy sikeréhez.

Éva.

Ujabb s ez alkalommal igazi énekes szenzációja van a debreceni színháznak. Lehár Ferenc *Éva*-ja diadalmasan vonult be a debreceni kulisszák birodalmába, bőségesen hozva sikert végre a színházi pénzlárnak is.

Az *Éva* a szezon egyetlen, riválist nem tűrő slágere. Főlegesen vele előre foglalkoznunk, hiszen minden színházba járó tudatában van az operett kiválóságának. Talán Lehárnak a legnagyobb alkotása, úgy zenei értékeség, mint színszerűség szempontjából.

Éva keringő.

Ha csak egy percig volnál szép
És aztán köddé omlnál szét,
Ha friss tavaszként tovább szállnál.
Ha elhervadnál mint a rózsaszál,
Ha jönnél, hogy vággyal meggyőlörj,
Ha jönnél, hogy vággyal összetörj,
Hogy életemre csalárd játylat szőjj:
Óh boldogság jöjj, jöjj s
Ha jönnél, hogy forró csókkal megölj.
Óh boldogság jöjj, jöjj s

*

Janatka Alajos kereskedelmi és műkertészeti telepe a Szoboszlói-úton. (Virágüzlete Debreczen, Piac-u. 59. sz. Telefon 8-44. Telep-telefon 10-46.)

Mindenféle zeneművek kaphatók Csáthy Ferencz, Debreczen legrégibb könyv-, papír- és zeneműkereskedésében, Egyház-tér.

Linoleum-raktár Debreczenben.

(Nagystilü üzlethelyiség az Iparbak épületében.)

A folyton fejlődő Debreczen kereskedelme egy új, nagyarányu, berendezkedésekben igazán mintászerű, minden tekintetben modern üzlettel gyarapodott; most, mikor pedig nem nagyon kedveznek a viszonyok az üzleti vállalkozásnak. De a Linoleum-gyár üzletei Páristól a világ nagyobb városain keresztül egész Debreczenig biztos bázison állanak. Ezt bizonyítja a Haas Lipót tulajdonát képező üzlet is itt nálunk, mely a Piac-utca 49. szám alól, átköltözött a Kereskedelmi és Iparbank Piac-utcai bérházába.

Ez az üzlet igazán ritkaság számba megy s a maga nagy arányaival valósággal disze Debreczen kereskedelmének. Ma a gyakorlatiáság korszakában egyre nagyobb lesz a szükséglet linoleumban s e tekintetben a most alakított üzlettel, mely Linoleum-árúház a párisi, wieni, trieszti, fiumei üzleteihez teljesen hasonló, e szakmában szó sem lehet versenyről. A bank összes volt helyiségeit foglalta el ez a raktár, melyben feltalálható a linoleumból készült arúciók mindenike a szőnyegektől, asztalterítőktől kezdve a gyermek-játékokig s a férfi, női kézelőig és gallérokig.

Viaszos-vászon, bőr és gummi-árúkbán nem tudunk elképzelni olyant, ami az üzletben a legkülönfélébb változatokban ne lenne bőséges raktáron. Igazán raktára az ebédlő-, futó-, mosdó előtti szőnyegeknek, különböző terítőknél, futóknak, művészi kivitelű mintázatokkal, női gyermekkötények, táskák, tárcák, fürdő-kalapok, sapkák, sárcipők, tornacipők, ágybetétek, pólyanadrágok, szivacsok, esőköpenyek, gummilapdák és törhetetlen gyermek-játékok, botgummik, cipősarkok, polgári és katonai kézelők, gallérok változatá érdekes képet nyújt az

előkelő comptoirral berendezett helyiségben Werner Sándor üzletvezető pedig gondoskodik az előzékeny kiszolgálásról. Karácsony hetében ajánljuk a közönség figyelmébe Debreczen egyik legmodernebb, legnagyobb üzletét.

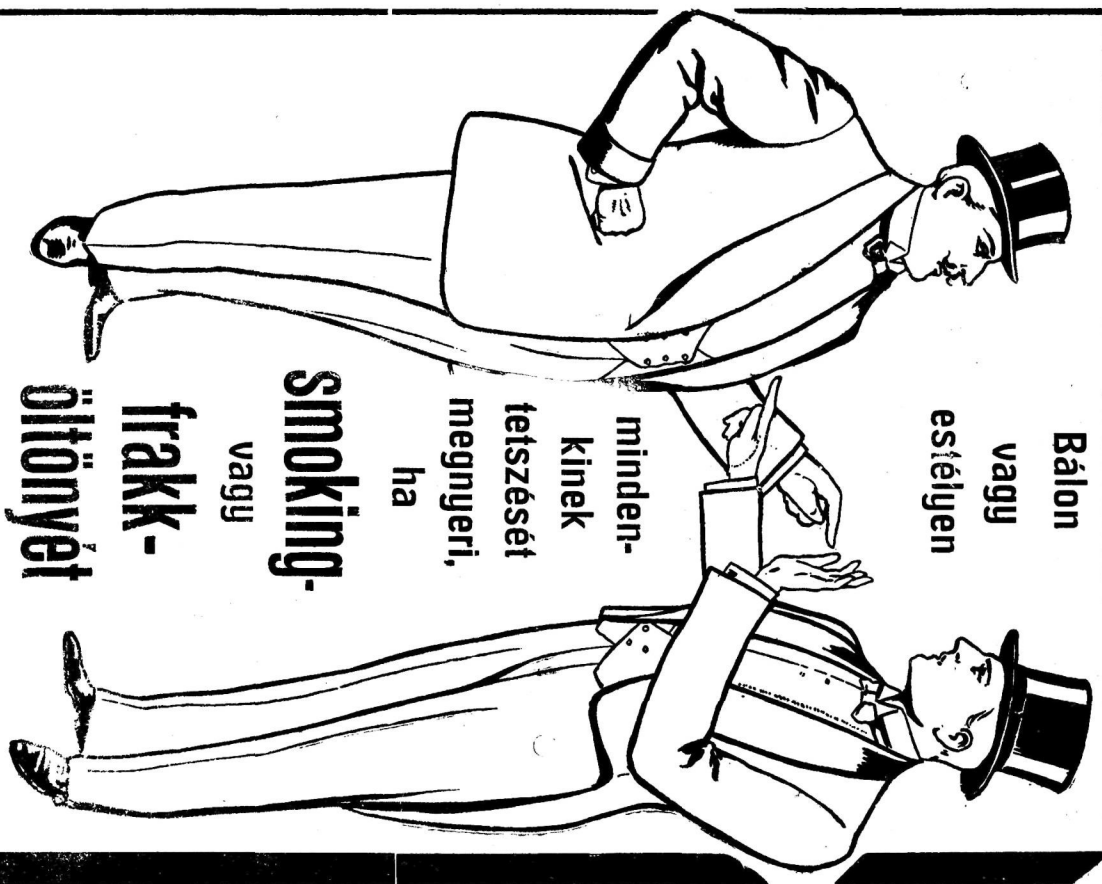
IRODALOM.

A Világkönyvtár karácsonya. Valóságos meglepetés és — nemcsak képletesen — ajándék Carlyle nagy munkája: *A francia forradalom története*, melyet a Világkönyvtár karácsonyra nyújt olvasóinak. Ez a munka, mely a Baráth-féle klasszikus fordításban a mi irodalmunknak is ékessége, évek óta csak a köz-tudatban élt, mint valami testetlen, hozzá nem férhető mesebeli kincs, egy holt kincs, mert régen elfogyott és csodálatos módon nem akadt kiadó, aki új életre keltse és a magyar közönség legtágabb rétegeibe vigye a legszebb könyvet, melyet a francia forradalomról írtak. Nem frázis tehát, ha azt mondjuk, hogy a Világkönyvtár nagy meglepetést szerzett a magyar közönségnek, amidőn Carlyle művét kiadta és ajándéknak volna nevezhető ez a tény magában is, ha nem szabták volna meg a munka — 1488 oldalt felölelő — vászonba kötött, előkelően kiállított 3 vas-kos kötetének árát 5 korona 70 fillérben, ami az olcsóságnak olyan rekordja, mit se a hazai, se a külföldi könyvpiac felmutatni nem tud. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

*

Az e rovatban felsorolt művek kaphatók Hegedűs és Sándor könyvkiadóhivatalában, Kossuth-utca 11. szám.

Regény folytatás a jövő számban.

NEUMANN M.
férfi-, fiu- és leányka ruha-telep
DEBRECZEN, Piac-utca 51. szám

vesszi.

1805

Fióktelepek: Arad, Brassó, Debreczen, Fiume, Hódmezővásárhely, Kassa, Kolozsvár, Miskolc, Nagyvárad, Pécs, Pozsony, Szeged, Temesvár, Záhony, Bélgárd, Bélgárd, Bélgárd.

Végh Gyula, szücsmester

Elsőrangú modern szücsárú vállalata 00000000000000000000
Kész árúban a legnagyobb választék. — Boák és karmantyuk dusan felszerelt raktára 00000

Debreczenben, Szent Anna-utca 3. szám alatt

LUDESER JÁNOS, DEBRECZEN,

Városház épület. ==

Különösen színházi sálakban, kesztyűkben, legyezőkben és illatszerekben nagy választék.

Színházi bluzok féláron.

Éva.

Flaubert Oktáv, gyártulajdonos —	Falussy István
Millefleur Dagobert — — — —	Máthé Gyula
Paquette Pepita Desirée (pipszi) —	Borbély Lili
Larusse Bernát, művezető a gyárban —	Székely Gyula
Éva — — — — —	Zilahyné S. Vilma
Mathiean, inas Flaubertnél — —	Vajda András
Voisin, főkönyvelő — — — — —	Szabó Gyula
Prunelles, könyvelő — — — — —	Kassay Károly
Jack, öreg szolgál — — — — —	L. Farkas Pál
Freddy — — — — —	Kiss Imre
Teddy — — — — —	Szászhalmy György
George — — — — —	Perényi Kálmán

Fenyő Sándor és Fia
Piac-utca 63. sz.
Alapított 1877-ben.

Férfiszabó- és divattüzet. Legújabb bel- és külföldi gyapjuszövetek. Nagy raktár kalapok, nyakkendők és minden e szakmába vágó tárgyakban. +++++

Saját gyármányu FEHÉRNEMŰEK

Világhírű HABIG-kalapok.

Éva munkásleány Flauber gyárában. A fiatal Flaubert hazatér Párisból, hogy átvegye az üzemet, a komoly munkához azonban egyelőre semmi hajlandósága. A párisi víg napokat nem tudja feledni, folytatja tehát előbbi léha életét, amiben párisi barátai, nevezetesen Dagobert, s barátnői, főleg Pipszi és a könyvelője, Prunelles is segítik. Meglátja azonban Évát, beleszeret és az egyszerű, naiv munkásleány döntő hatással van életére. Flaubert estélyt rendez kastélyában, ahol párisi mintára folyik a pezsgő és féktelen dőzsölés ver tanyát. Ebbe a miljöbe vetődik be Éva, akit a ragyogás, a mámor és a szerelem magukkal ragadnak. A munkások azonban éjnek idején berontanak a kastélyba és visszakövetelik Évát maguknak. A kritikus pillanatban Flaubert kijelenti, hogy Évához nincsen joguk, mert Éva a menyasszonya. Flaubert azután a harmadik felvonásban állja is a szavát, az ellentétek elsimulnak a gyáros és munkásai között, az üzem megindul. Éva, az egyszerű munkásleány a fiatal gyáros felesége lesz.

LEGSZEBB BORSALINO ÉS PICHLER FÉRFIKALAPOK

Kittinő férfi fehérneműek és különleges szép nyakkendők.

LENGYEL UTÓDA, FRANK IMRÉNÉL

a „Dréher” sörösarnok mellett.

Telefon 855. szám.

Kovács Gyula és Társa

nőidivat termei Debreczen. Főter 55.

(Hungária kávéház mellett.)

Őszi és téli ujdonságok női felöltőkben. Divat-

bundák, plüsch- és szörmekabátok, leány és gyermek felöltők, boák és muffok. Costümök, pongyolák, színházi és esti köpenyek divat-
a legolcsóbb árak mellett

Csipke, selyem és szövetsblousok, divatos kötött kabátok dus választéka.

A sarkantyú.

Személyek:

Kovács Gábor, táblabíró — — — —	Kemény Lajos
Elza, a lánya — — — — —	Halassy Mariska
Rácz György, v. főhadnagy — — —	Lajthay Károly
Karolin néni — — — — —	H. Serfőzy Etel
Vértes, vasuti felügyelő — — — —	Szathmáry Ferenc
Klein Armin — — — — —	Bérczy Ernő
Glatz, — — — — —	Szászhalmy György
Rényi, } hivatalnokok — — — — —	Kállay Károly
Fodor, } — — — — —	Szakács Károly
Szeszler, vállalkozó — — — — —	Szabó Gyula
A doktor — — — — —	Pethő Pál
Anna, cseléd — — — — —	Vámos Giza

A debreczeni színház
művészel és művésznői

Kobrak

ozlópokban

aratják sikereiket.

A farkas.

Dr. Kelemen, ügyvéd — — — — —	Lajthay Károly
Vilma, felesége — — — — —	Halassy Mariska
Jani, fiok — — — — —	Radnothy
Szabó György — — — — —	Pethő Pál
Kegyelmes asszony — — — — —	Serfőzy Etel
A tikár — — — — —	Lévai Farkas Pál
Micike — — — — —	Arday Vilma
Ritterné — — — — —	Uti Gizella
Michál hadnagy — — — — —	Szászhalmy Gy.
Zágony hadnagy — — — — —	Bérczy Ernő
Főpincér — — — — —	Kállay
Szobaleány — — — — —	Aszalay
Szakácsné — — — — —	Erdélyi Margit.

Pilseni Sörcsarnok

Piac- és Kossuth-utca sarkán.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, hogy a **Pilseni Sörcsarnok** vezetését átvettem. A közönség szíves pártfogását kéri illő tisztelettel **Szklénár József**, vendéglős.

Vasárnap délután uzsonna — zene.

Naponta friss csapolású pilseni és kőbányai sörök.

Lakodalmakat, alkalmi reggeliket, vacsorákat, a legkényesebb igényeknek megfelelőleg elkészítve elvállalok. Mérsékelt árú abonament-ok üzletben és üzleten kívül. **Színház után friss vaosora.** A n. é. közönség figyelmébe ajánljuk a Pilseni ebédet és vaosorát. Egy teríték 2 korona.

Tisztán kezelt borok. Mérsékelt polgári árak.

>>>> Pontos és figyelmes kiszolgálás. <<<<

ALÁSZ NÁNDOR

órás és ékszerésznél DEBRECZEN, PIAC-U. 24. SZ.
(Debreczeni Első Takarékpénztár palotájában.)

**Divatos Ékszereket, Órákat
jutányos árban kaphatunk !!**

Pályázati hirdetmény.

A debreczeni kerületi munkásbiztosító-pénztár igazgatósága a Mikepércs, Alsó- és Felsőjózsa községekben lakó pénztári tagok gyógy-ellátása céljából rendszeresített

orvosi állásra

pályázatot hirdet.

Ezen állás 600 korona évi kezdő fizetéssel és az illetmény szabályzatban megállapított korpótlék és fuvarátalánnyal van egybekötve. A megválasztandó orvos köteles magát a pénztár szolgálati, fegyelmi- és illetmény-szabályzatának alávetni.

Szabályszerűen felszerelt pályázati kérvények **1912. évi december hó 28-ig** a pénztár igazgatóságához adandók be és a megválasztott orvos tartozik állását azonnal elfoglalni.

Bővebb felvilágosítás a pénztár hivatalában kapható.

Debreczen, 1912. évi december hó.

Dózsa György s. k.,
elnök.

Dusa József s. k.,
igazgató.

11,247—1912. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fuchsl Testvérek cég végrehajthatónak, Bőr József és neje Kovács Juliánna végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, a debreczeni kir. törvényszék területén levő, a debreczeni 7672. sz. tjkvben A+5062/11. hrsz. alatt felvett vargakerti házas ingatlanból a Bőr József és neje Kovács Juliánna nevének álló ^{100/226} részre 1630 korona ezennel megállapított kikiáltási árban és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1912. évi december hó 28. napján, délelőtt 10 órakor** a kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár felén a föl eladatni nem fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 20%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az, aki az ingatlanra megállapított kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígért senki sem akar, köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért ár 20%-áig kiegészíteni, különben ígérete figyelmen kívül marad és a nyomban folytatandó árverésen részt nem vehet.

Debreczen, 1912. évi szeptember hó 19. napján.

Fülöp Károly s. k.,
kir. t.-széki jegyző.

Kiadmány hitelül :

Sinay,
tkv. vezető.

Gyermekjátékok,

Franóla babák. — Babakocsik. — Hintalovak, — Plüch- és posztóállatok. — Társasjátékok. — Porcellán-edények. — Chinaezüst ajándéktárgyak legnagyobb választékban mesés olcsón

SCHWARZ M. L.-nél
PIACZ-UTCA 52. SZÁM. (MEGYEHÁZ MELLETT.)

PÉNZ

krizistól lapos erszény, ajándékkal nem kedveskedhetünk, mégis pótolni illik és szükséges ki-fejezni jókívánságainkat, valamint tisztetünket

újévi névjegyekkel,

melyeket izléses, modern kivitelben készít

100 darab elefantsont-kartonon . . 2 korona

100 darab vékony perg. kartonon . . 3 korona

Mihály Sámuel

Piacz-utca 30. szám. ♦♦♦♦ Telefonszám 106.

Ezenkívül az összes nyomtatványok 65/95 centi-méter nagyságig mérsékelt árakban készülnek.

♦♦♦♦

Minták az 1913-ik évre érkezett betűfajokból névjegyekhez:

Suttner Berta bírónő
lelőkepostol

gróf Tisza István

LICHTBLAU JENŐ GRÓF APPONYI ALBERT

BAKONYI SAMU KOSSUTH FERENCZ

FÉNYES JENŐ SZÁVAY GYULA

Meghívás.

:: A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok ::
t. tagjai az **1912 december hó 22-ik napján, délelőtt 10 órakor** a Csarnok helyiségében megtartandó

:: **rendes közgyűlésére** ::
tisztelettel meghívotnak.

Tárgyak:

1. A választmány jelentése, az évi számadások betérjesztése és a felmentés fölötti határozathozatal.
 2. A jövő évi költségvetés megállapítása.
 3. Tagok részéről benyújtott indítványok.
 4. Számvizsgáló-bizottság kiküldése.
 5. A választmányból kilépő tagok helyének alap-szabályszerű betöltése.
- Debreczen, 1912 december hó.

Az elnökség.

Özv. Dankó Béláné és Társa

EKLI JÓZSEF

a város legrégebbi s legdusabban felszerelt temetkezési vállalata.

Üzlethelyiség Kossuth-utca 15. szám. Telefon 322. szám.

Telep: Széchenyi-u. 28. szám. Saját ház.

Éjjeli felvétel: Csapó-u. 16. szám. — Telefon 66. szám.

Minden a temetkezés szakmájába vágó megbízást a tulajdonos személyes felügyelete mellett végzünk bármely vidék vagy külföldön is.

Gyökeres tyukszemirtó Kárpáti-szesz ^{köszvény}
szemölcsöt, tyukszemet ^{csu ellen}
és bőrkeményedést azon-
nal megszünteti. — Ára
70 fillér. ++++++

kiváló hatással bír. Ára 1—2 K.

Alatus apróvész eleni szer,

csodás hatása. +++++

Ára 1—2—4 korona. +++++

A fenti szerek egyedüli főraktára és készítője

HARSÁNYI LAJOS gyógyszerháza
a „Reménység“-hez Debreczen, Csapó-u.

2649—1912. v. k. szám.

Árverési hirdetemény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak 1912. V. 4176/2. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Stiller F. és társa cég részére egy lakostól 200 korona tőke, ennek 1912. év május hó 2. napjától számítható 5% kamatai és az eddig összesen 87 kor. 36 fillér perköltség erejéig 1912. évi október hó 22-én bíróság le- és felülfoglalt és 779 koronára becsült italok, butorok és egyéb ingóságok 1912. évi december hó 31-én délelőtt 10 órakor kezdetét vevő és Debreczenben, Diószegi-ut 18. szám alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Megjegyeztetik, hogy az árverés mindazon foglaltatók részére, kik már jogerős végrehajtási zálogjogot nyertek, elrendeltetik.

Debreczen, 1912. évi december hó 3-án.

OLÁH,
bírói kiküldött.

Elsőrangú úri-divatárúk, „ITA“
és „BORSALINO“ kalapok,
különleges nyakkendők a legszebb választékban

Frank Testvéreknél

Piac- és Szent-Anna-utca sarok. — Telefon 749.

HIDVÉGER ANTAL

bank és váltóüzlete
DEBRECZENBEN,
Deák Ferenc-u. 13. sz.

Foglalkozik az ösz-
szes bankügyletekkel.

TELEFON 416-IK SZÁM.

URANUS

SZÍNHÁZ

E héten!

Hétfőn, Kedden,
Szerdán Csütört.

E héten!

December hó
16., 17., 18. és 19-én

200.— korona jutalmat kap!
az, aki helyesen megfejt

AZ ÖNGYILKOSOK CLUBBJA.

2 felvonásos bizarr szkeccs utolsó jelenetét.

Azonkívül: POMPÁS ÚJ MŰSOR!

Pénteken, december hó 20-án este 7 órakor

történik a 200.— korona kisorsolása

Dr. Galánffy János kir. közjegyző jelenlétében.

Azonkívül az addig hiányzó jelenet bemutatása.

Szombattól kedd este 6-ig

JÉZUS SZÜLETÉSE, ÉLETE ÉS HALÁLA,

A világhírű Oberammergaui-passiójáték, hatalmas bibliai dráma győ-
nyörűen színezve, 3 felvonásban

Szabó Miklós

Debreczen, Piacz-utca 19. sz. alatt
(volt Ranunkel házban.)

Rendelésszerűen készült, kész
férfi, fiu és gyermekruha

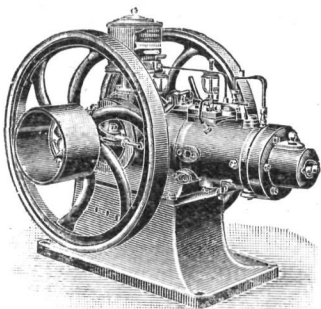
különlegességek állandóan raktáron.

Felöltők, télikabátok.

Külön mértékszerűen
angol úri szabóság.

Helyi és megyei telefon 10—64.

Legolcsóbb szabott árak
minden darabon feltüntetve.

BÄCHER ÉS MELICHÁR gépgyárak fióktelepe
kizárólag

RÁHMER SÁNDORNAL

DEBRECZEN, Piac-u. 43. SZ. (A Dréher
mellett.)

Ajánlja legjobb amerikai motorait, takarmány-
kamra berendezéseit, láncutait és mosógépeit.

